

Daniel Kitabı - Sayı Yüz Seksen Yedi

Aslanın Vahyi: Panium'dan Nihai Mühürlemeye

Jeff Pippenger

2024-04-17

İsa peygamberî bir gerçeğin mührünü açtığında, O Yahuda oymağının Aslanı olarak temsil edilir; ve Sezariye Filipi'de, Yahuda oymağının Aslanı şu gerçeğin mührünü açmaya başladı: 'Yeruşalim'e gitmesi, ihtiyarlardan, başkâhinlerden ve yazıcılardan birçok şey çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün yeniden dirilmesi gerektiğini.' Bu gerçekler, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanının başında ve yine aynı dönemin sonunda O'nun açığa çıkardığı mesajla uyumludur. Bu gerçekler, Daniel kitabının on birinci bölümünün on üçüncüden on beşinciye kadar olan ayetlerinde temsil edilen mesajla da uyumludur.

O, o gerçeğin mührünü yüz kırk dört bine açtığında, bunu satır üzerine satır yöntemiyle yapar; çünkü Tanrı'nın krallığının "anahtarları" orada bulunur. Bu gerçekler yenmelidir; çünkü onlar Tanrı'nın krallığının anahtarlarıdır ve Tanrı'nın krallığı O'nun halkının içinde olacaktır.

Ferisiler Tanrı'nın Egemenliği ne zaman gelecek diye O'na sorduklarında, onlara şöyle cevap verdi: "Tanrı'nın Egemenliği gözle görülür bir biçimde gelmez. Ne de 'İşte burada!' ya da 'İşte orada!' diyecekler; çünkü işte, Tanrı'nın Egemenliği içinizedir." Luka 17:20, 21.

Cinler de inanır ve yine de titrer; çünkü yalnızca inanmak yeterli değildir, "hakikat" yenilen fiziksel gıda gibi senin bir parçan hâline gelmelidir. 13–15. ayetlerin tarihî anlatısında Yahuda oymağından Aslan, yakında gelecek Pazar yasasıyla bağlantılı hakikatlerin mührünü açar ve bu hakikatler, yaklaşan krizden önce bilge bakirelerin alınlarına mührü basar. Yahuda oymağından Aslan, Matta on altıncı bölümün tanıklığını çok iyi biliyordu ve Sezariye Filipi'ye ziyareti Daniel'in Panyum'a dair tanıklığıyla örtüşüyordu; ve O, Sezariye Filipi'de kendisi ve öğrencisinin altında durduğu haçın gölgesinin, son günlerdeki halkının tarihinde yaklaşan Pazar yasasının gölgesini temsil ettiğini biliyordu.

O zamandan itibaren İsa, Yeruşalim'e gitmesi, ihtiyarların, başkâhinlerin ve yazıcıların elinden çok şeyler çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine göstermeye başladı. O zaman Petrus onu bir kenara çekti ve azarlamaya başlayarak, "Senden uzak olsun, Rab; bu sana asla olmayacak" dedi. Ama o dönüp Petrus'a, "Çekil önümden, Şeytan! Sen bana engelsin; çünkü Tanrı'nın olan şeyleri değil, insanların olanları düşünüyorsun" dedi. Sonra İsa öğrencilerine, "Kim arımdan gelmek isterse, kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. Çünkü kim canını kurtarmak isterse onu yitirecek; kim de benim uğruma canını yitirirse onu bulacaktır. İnsan bütün dünyayı kazanıp da kendi canını yitirirse ne yararı olur? Ya da canının karşılığında insan ne verebilir? Çünkü İnsanoğlu, Babasının yüceliği içinde melekleriyle gelecektir; o zaman herkese yaptıklarının karşılığını verecektir. Size doğrusunu söyleyeyim, burada duranlardan bazıları İnsanoğlu'nun kendi egemenliğiyle gelişini görmeden ölümü tatmayacaklardır" dedi. Matta 16:21-28.

İlk ve dolayısıyla ilk söz edilme kuralına göre en önemli olan, İsa'nın çarmıhın ıstırapları hakkında öğrencilerine söylediği şey şudur: Onu izlemeyi seçerlerse, kendi çarmıhlarını yüklenmeleri gerekecektir. Kardeş White açıkça çarmıhın aynı zamanda boyunduruk olduğunu belirtir. Boyunduruk ve çarmıh, insanın kişisel iradesinin simgeleridir ve her şey iradenin doğru kullanılmasına bağlıdır. Tanrı'nın tapınağını ayakta tutan güç, boğazlanmış ve bir "sütun"a asılmış bir Kuzudur. Boğazlanmış Kuzu, aşağı, bedensel tabiatın çarmıha gerilmesini temsil eder; ölü bedeninin asıldığı "sütun" ise iradedir. Mesih, kendi iradesini daima Babasının iradesine boyun eğdirerek nasıl galip gelineceğine dair örneğini sundu ve bu işi tamamlamakla Babasıyla birlikte tahta oturdu. Galip gelmenin sembolü, sütuna asılı boğazlanmış Kuzudur. Bu gerçeklerin tümü, Petrus olarak temsil edilenlerle doğrudan ilişkilidir.

Exeter çadırı tarafından temsil edilen Filadelfya'ya şöyle denir:

Yenen kişiyi Tanrımın tapınağında bir sütun yapacağım; bir daha oradan çıkmayacak. Onun üzerine Tanrımın adını, Tanrımın kenti olan Tanrımdan gökten inen Yeni Kudüs'ün adını ve kendi yeni adım yazacağım. Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Vahiy 3:12, 13.

Mesih'in galip geldiği gibi galip gelenler yeni bir ad alacak, tıpkı Simun Bar-Yona'nın aldığı gibi, ve Tanrı'nın tapınağında bir sütun olacaklar; tıpkı Mesih'in Tanrı'nın tapınağında bir sütuna asılmış ve boğazlanmış Kuzu olması gibi. Mesih'in galip geldiği gibi galip geldiklerinde, onlar da göksel yerlerde tahta oturacaklar, tıpkı Mesih'in yaptığı gibi.

Watertown çadırı tarafından temsil edilen Laodikya'ya şöyle denmektedir:

İşte, kapıda duruyorum ve kapıyı çalıyorum: Bir kimse sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; onunla birlikte yemek yiyeceğim, o da benimle. Galip gelene benimle birlikte tahtımda oturma hakkı vereceğim; nitekim ben de galip geldim ve Babamla birlikte, Babamın tahtında oturdum. Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Vahiy 3:20-22.

İsa, çarmıhın acılarını açıklamaya başladığında öğrencilerine şu ilk gerçeği söyledi: İnsanlar, O'nun galip gelmenin örneğini verdiği gibi aynen galip gelmelidir. İnsanlar, benliği tutkuları ve arzularıyla birlikte çarmıha germelidir. Bu yapıldığında, göksel yerlerde oturtulacaklardır.

Biz günahlarımız içinde ölü olduğumuz halde bile, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu (lütüfla kurtuldunuz); ve Mesih'le birlikte diriltilip, Mesih İsa'da göksel yerlerde birlikte oturttu. Efesliler 2:5, 6.

Kişisel sorumluluk açısından çarmıha gerilmenin hakikatini sunduktan sonra, Yahuda oymağının Aslanı son günleri konu alan bir başka hakikat daha ekledi.

İnsan bütün dünyayı kazanıp da kendi canını yitirirse, bundan ne kâr eder? Ya da insan canının karşılığı olarak ne verebilir? Çünkü İnsanoğlu, melekleriyle birlikte Babasının yüceliği içinde gelecek; o zaman herkese yaptıklarına göre karşılığını verecektir. Doğrusu size derim ki, burada duranlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi krallığında gelişini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var. Matta 16:26-28.

Yüz kırk dört binin mühürlenmesinin kapanış döneminde, Yahuda oymağının Aslanı Gece Yarısı Çılgılığı mesajının mührünü açtığında, ölmeyecek olan bazıları bulunacaktı. Daha sonra, ölümü tatmayan son gün halkı olan yüz kırk dört bine özellikle seslendi. Bu nedenle, Sezariye Filipi'ye yaptığı ziyaretin üzerinden altı gün geçtikten sonra Yahuda oymağının Aslanı, öğrencilerini yaklaşan çarmih krizine hazırlayıp güçlendirecek bir gerçeğin mührünü açtı; ancak daha da önemlisi, bu gerçek yakında gelecek Pazar yasasına hitap ediyordu.

Altı gün sonra İsa, Petrus'u, Yakup'u ve kardeşi Yuhanna'yı yanına alıp onları yalnız başlarına yüksek bir dağa çıkardı. Onların gözleri önünde görünümü değişti; yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. Bir de baktılar ki Musa ile İlyas onlara görünmüş, İsa'yla konuşuyorlar. Petrus söz alıp İsa'ya, "Rab, burada olmamız ne iyi! İstersen burada üç çardak kuralım: biri senin için, biri Musa için, biri de İlyas için" dedi. O daha konuşurken ansızın parlak bir bulut onları gölgeledi; buluttan bir ses, "Bu benim sevgili Oğlumdur, ondan hoşnutum; onu dinleyin" dedi. Öğrenciler bunu duyunca yüzüstü yere kapandılar ve dehşete kapıldılar. İsa yanlarına gelip onlara dokundu ve, "Kalkın, korkmayın" dedi. Başlarını kaldırdıklarında İsa'dan başka kimseyi görmediler. Dağdan inerlerken İsa onlara, "Gördüğünüzü, İnsanoğlu ölümden dirilene dek hiç kimseye söylemeyin" diye buyurdu. Öğrencileri ona, "Öyleyse din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyor?" diye sordular. İsa şöyle yanıtladı: "İlyas gerçekten önce gelecek ve her şeyi eski haline getirecek. Ama size şunu söyleyeyim: İlyas çoktan geldi; onu tanımadılar ve ona diledikleri her şeyi yaptılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecek." O zaman öğrenciler, kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar. Matta 17:1-13.

Bu pasajda Yahuda oymağından Aslan, "zaman yakındır" çünkü, sınama süresinin sona ermesinden hemen önce yüz kırk dört bini mühürleyen hakikatleri açığa çıkarıyor. Önce çarmihın acısını işaret etti ve bu deneyimi, benliği çarmiha germede iradelerini kullanmayı reddedecek bir sınıf ile Mesih'in örneğini izleyecek bir sınıf arasındaki belirleyici fark olarak sundu. Ardından onlara, yeryüzü tarihinin son neslini temsil ettiklerini gösterdi; öyle ki 11 Eylül 2001'de gerçekleşen mührün açılmasından O'nun dönüşüne kadar yaşayan insanlar olacaktı.

Sonra yüceltilmiş hâlinin bir görünümünü sundu ve onunla birlikte Musa ve İlyas vardı. Açığa çıkarılan mühürleme mesajı, Musa ve İlyas ile bağlantılı olan İsa Mesih'in Vahyi'dir ve bu mesaj, Vahiy'in on birinci bölümündeki iki tanık olan Musa ve İlyas, yüz kırk dört binin mühürlenmesini temsil eden semboller olarak satır satır belirlendiğinde, Temmuz 2023'te açılmaya başladı. Üç öğrenci görünümü gördüğünde ve Tanrı'nın sesini işittiğinde, "yüzüstü yere kapandılar ve çok korktular. İsa gelip onlara dokundu ve dedi ki: Kalkın, korkmayın."

Üç öğrencinin gördüğü görünüm, son günlerde Mesih'in görkemine ilişkin bir görünümü temsil eder ve bu nedenle Daniel'in onuncu bölümde gördüğüyle aynıdır.

Bu görünümü yalnız ben, Daniel, gördüm; çünkü yanımdaki adamlar görünümü görmediler, ama üzerlerine büyük bir titreme düştü; öyle ki, kaçıp saklandılar. Böylece yalnız kaldım ve bu büyük görünümü gördüm; bende hiç güç kalmadı. Yüzümün rengi soldu, güzelliğim bozuldu ve gücüm büsbütün tükendi. Yine de sözlerinin sesini işittim; sözlerinin sesini işittiğimde yüzüm yere dönük, yüzüstü derin bir uykuya daldım. Ve işte, bir el bana dokundu; beni dizlerimin ve

avuçlarımın üzerine doğrulttu. Ve bana dedi ki: Ey Daniel, pek sevilen adam, sana söylediğim sözleri anla ve ayağa kalk; çünkü şimdi sana gönderildim. Bu sözü bana söyler söylemez titreyerek ayağa kalktım. Sonra bana dedi: Korkma, Daniel; çünkü anlamaya yüreğini koyduğun ve Tanrın'ın önünde kendini alçalttığın ilk günden beri sözlerin işitildi ve ben sözlerin için geldim. Daniel 10:7-12.

Matta'nın on yedinci bölümündeki başkalaşım görümü, Hezekiel'in ölü, kurumuş kemikleri diriltildiğinde gerçekleşen, Daniel'in onuncu bölümündeki ayna görümüdür. Görüm ve ona eşlik eden mesaj, tapınanların iki sınıfını ortaya koyar: biri Exeter çadırında, diğeri ise Yeremya'nın "alaycılar topluluğu" ve Yuhanna'nın "Şeytan'ın havrası" diye adlandırdığı Watertown çadırında. Daniel'in tanıklığındaki görümün etkilerinde olduğu gibi, burada da "öğrenciler bunu duyunca yüzüstü yere kapandılar ve çok korktular. İsa gelip onlara dokundu ve, 'Kalkın, korkmayın' dedi." Görüm her iki durumda da işitsel ve görseldi ve her iki örnekte de korku doğurdu. Her iki tanıklıkta da güçlendirmek için bir "dokunuş" gerekliydi.

Başkalaşım görümü, başka şeylerin yanı sıra, Tanrı sözünün asla boşa çıkmadığının bir kanıtıydı; çünkü Matta'nın on altıncı bölümünün son ayetinde İsa şöyle demişti: "Burada duranlardan bazıları, İnsanoğlu'nun kendi krallığında gelişini görmeden ölümü tatmayacaktır." Başkalaşım, "İnsanoğlu'nun krallığında gelişinin bir örneğiydi.

Musa, Başkalaşım Dağı'nda Mesih'in günah ve ölüm üzerindeki zaferine tanıklık etti. O, doğruların dirilişinde mezardan çıkacak olanları temsil ediyordu. Ölümü tatmadan göğe alınan İlyas ise, Mesih'in ikinci gelişinde yeryüzünde yaşıyor olacak ve 'son borazan çalındığında, bir anda, göz açıp kapayıncaya dek değiştirilecek,' olanları temsil ediyordu; o zaman 'bu ölümlü ölümsüzlüğü giymelidir' ve 'bu çürüyen çürümezliği giymelidir.' 1. Korintliler 15:51-53. İsa, 'kurtuluş için, günahla ilişkisi olmaksızın ikinci kez' geldiğinde nasıl görünecekse, göğün ışığına bürünmüştü. Çünkü O, 'Kutsal meleklerle birlikte, Babasının yüceliği içinde' gelecektir. İbraniler 9:28; Markos 8:38. Kurtarıcı'nın öğrencilerine verdiği söz şimdi yerine gelmişti. Dağda, gelecekteki yücelik krallığı küçük bir örnek halinde temsil edildi,- Kral Mesih, dirilmiş kutsalların temsilcisi olarak Musa ve göğe alınanların temsilcisi olarak İlyas." Çağların Arzusu, 421.

Mühürleme gerçeği, Vahiy 7. bölümde temsil edilen yüz kırk dört binin ölmeyenler olduğunu ve İlyas tarafından temsil edildiklerini; Vahiy 7. bölümdeki büyük kalabalığın ise ölenler olup Musa tarafından temsil edildiğini belirtir. Gruplardan biri Vahiy 18. bölümdeki ilk sesle, diğeri ise Vahiy 18. bölümdeki ikinci sesle çağrılır.

Dokunuşun ardından İsa, "İnsanoğlu ölümden yeniden dirilene dek bu görümü kimseye söylemeyin" diyerek öğrencilerine ek talimat verdi. Başkalaşım görümü, yani aynadaki görüm, Yeşaya'nın altıncı bölümdeki görüm, Pavlus'un üçüncü gökteyken gördüğü görüm ve Hezekiel'in tekerleklerin içindeki tekerlekler görümü, Mesih'in dirilişinden sonraya kadar Yahuda oymağının Aslanı tarafından mühürlendi.

Mesih'in dirilişi, tam da o görümde Mesih'le birlikte olan iki tanığın dirilişini temsil eder ve onlar 2023 Temmuz'unda diriltileceklerdi. O noktada mühürleme mesajı, Vahiy 11'in iki tanığına ve iki

imanlı gruba açılacak ve dünyanın sonunda Mesih'in yüceliğinin aynadaki görünümü bağlamına yerleştirilecekti.

Mühürleme mesajı ayrıca Vahiy'in birinci bölümünün ilk üç ayetinin bağlamına da yerleştirilecektir; burada, tanrısallık ile insanlığın birleşimini temsil eden iletişim zinciri, mühürleme mesajının yüz kırk dört bin arasında olmaya aday olanlara nasıl sunulduğunu adım adım gösteren süreçte ortaya konmaktadır.

Süreç adım adım şöyle ilerledi: Baba'dan Oğul'a, oradan melek Cebrail'e, oradan Yuhanna'ya, oradan kiliselere. İlahi Baba'dan, hem ilahi hem insan olan Oğul'a, düşmemiş bir yaratılmış varlığa (Cebrail), düşmüş bir yaratılmış varlığa (Yuhanna), Asya'daki kiliselere (dünya.). Beş adım, İsa Mesih'in Vahiy'nden ilk kez söz edildiğinde açıkça belirtilir ve herhangi bir adımı inkâr etmek hepsini inkâr etmektir.

O vahyin ışığında öğrenciler o zaman İsa'ya sordular: "Öyleyse kâtipler neden Elias'ın önce gelmesi gerektiğini söylüyor? İsa onlara cevap verdi ve şöyle dedi: Elias gerçekten önce gelecek ve her şeyi düzene koyacak. Ama size şunu söylüyorum: Elias zaten geldi ve onu tanımadılar; ona diledikleri her şeyi yaptılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir. O zaman öğrenciler onun onlara Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar."

Vaftizci Yahya ile Vahiy yazarı Yuhanna'nın peygamberlik rolü, mühürleme mesajının bir unsurudur ve Watertown'daki çadırda Samuel Snow'un mesajını görmezden etmeyi seçenler, Rabbin seçmeyi dilediği kişileri seçtiğini kabul etmeye yanaşmayanları temsil eder. 1989'da seçilen, mesajını 1776'dan iki yüz yirmi yıl sonra, 1996'da ilk kez yayımlayan, 11 Eylül 2001'de Üçüncü Veyl'in geldiğini tespit eden nöbetçi olan, 18 Temmuz 2020'nin günahkâr mesajını sunan o ses, mühürleme mesajının bir parçasıdır ve onun rolü Vaftizci Yahya tarafından temsil edilir.

Bu çalışmaya bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Ben iyi korunmuş ve sarsılmaz duran bir topluluk gördüm; cemaatin yerleşik imanını sarsmak isteyenleri hiçbir surette tasvip etmiyorlardı. Tanrı onlara hoşnutlukla baktı. Bana üç basamak gösterildi—birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajları. Yanımdaki melek şöyle dedi: "Bu mesajlardan bir taşını yerinden oynatan ya da bir çivisini kıpırdatanın vay haline. Bu mesajların doğru anlaşılması hayati önemdedir. Canların kaderi, onların nasıl kabul edildiklerine bağlıdır." Yine bu mesajların içinden geçirdim ve Tanrı'nın halkının deneyimlerini ne denli pahalıya mal ederek edindiklerini gördüm. Bu, çok acı çekme ve şiddetli mücadeleler yoluyla elde edilmişti. Tanrı onları adım adım yönlendirmiş, sonunda onları sağlam, sarsılmaz bir platformun üzerine yerleştirmişti. Bazı kişilerin platforma yaklaşım temeli incelediklerini gördüm. Kimileri sevinçle derhal üzerine çıktı. Diğerleri ise temelde kusur bulmaya başladılar. İyileştirmeler yapılmasını istediler; o zaman platform daha mükemmel olacak ve insanlar çok daha mutlu olacaktı. Bazıları onu incelemek için platformdan inip temelin yanlış atılmış olduğunu ilan ettiler. Fakat gördüm ki neredeyse hepsi platform üzerinde sıkı sıkıya duruyor ve inenlere şikayetlerine son vermeleri için öğütte bulunuyorlardı; çünkü Tanrı Usta Yapıcıydı ve onlar O'na karşı savaşıyorlardı. Onları sağlam platforma getirmiş olan Tanrı'nın harika işlerini anlattılar ve birlik içinde gözlerini göğe

kaldırıp yüksek sesle Tanrı'yı yüceltiler. Bu, şikayet etmiş ve platformdan ayrılmış olanların bazısını etkiledi; onlar da alçakgönüllü bir ifadeyle yeniden onun üzerine çıktılar.

Dikkatim Mesih'in ilk gelişinin ilanına yeniden yöneltildi. Yahya, İsa'nın yolunu hazırlamak için İlyas'ın ruhu ve kudretiyle gönderildi. Yahya'nın tanıklığını reddedenler, İsa'nın öğretilerinden yarar görmediler. Onun gelişini önceden haber veren mesaja karşı çıkmaları, onları O'nun Mesih olduğuna dair en güçlü kanıtı kolayca elde edemeyecekleri bir noktaya getirdi. Şeytan, Yahya'nın mesajını reddedenleri daha da ileri götürerek Mesih'i reddetmeye ve O'nu çarmıha germeye sevk etti. Bunu yapmakla kendilerini, göksel tapınağa giden yolu öğretecek olan Pentekost gününün bereketini alamayacakları bir duruma koydular. Tapınağın perdesinin yırtılması, Yahudi kurbanlarının ve törenlerinin artık kabul edilmeyeceğini gösterdi. Büyük Kurban sunulmuş ve kabul edilmişti; Pentekost gününde inen Kutsal Ruh, öğrencilerin zihinlerini yeryüzündeki tapınaktan göksel olana taşıdı; İsa'nın kendi kanıyla girdiği o yerde, kefaretinin yararlarını öğrencilerinin üzerine dökmek için. Ama Yahudiler bütünüyle karanlıkta bırakıldılar. Kurtuluş planına dair sahip olabilecekleri bütün ışığı yitirdiler ve hâlâ işe yaramaz kurbanlarına ve sunularına güvenmeye devam ettiler. Göksel tapınak yeryüzündekinin yerini almıştı; yine de bu değişiklikten haberleri yoktu. Bu nedenle, Kutsal Yer'deki Mesih'in aracılığından yararlanamadılar.

Birçokları, Yahudilerin Mesih'i reddedip O'nu çarmıha germeleri karşısında dehşete kapılır; O'na reva görülen utanç verici kötü muamelenin tarihini okurken, O'nu sevdiklerini düşünür ve Petrus gibi O'nu inkâr etmeyeceklerini, Yahudiler gibi O'nu çarmıha geremeyeceklerini sanırlar. Ama herkesin yüreğini okuyan Tanrı, hissettiklerini iddia ettikleri İsa sevgisini sınamaya tabi tuttu. Bütün gök, birinci meleğin mesajının karşılığını en derin ilgiyle izledi. Ne var ki İsa'yı sevdiğini söyleyen, çarmıh öyküsünü okurken gözyaşı döken birçok kimse, O'nun gelişinin müjdesiyle alay etti. Mesajı sevinçle kabul etmek yerine, onu bir aldanış ilan ettiler. O'nun gelişini sevenlerden nefret ettiler ve onları kiliselerden dışladılar. Birinci mesajı reddedenler, ikincisinden fayda göremediler; İsa'yla birlikte imanla göksel tapınağın en kutsal yerine girmeye hazırlamak için verilmiş olan gece yarısı haykırışından da yararlanamadılar. Ve önceki iki mesajı reddetmekle, anlayışlarını öyle kararttılar ki, en kutsal yere giden yolu gösteren üçüncü meleğin mesajında hiçbir ışık göremiyorlar. Yahudiler İsa'yı nasıl çarmıha gerdilerse, sözde kiliseler de bu mesajları öylece çarmıha germişler; bu yüzden en kutsal yere giden yolu bilmiyorlar ve İsa'nın oradaki aracılığından fayda göremiyorlar. Yararsız kurbanlar sunan Yahudiler gibi, onlar da İsa'nın terk ettiği bölüme yararsız dualar sunuyorlar; ve aldatmacadan hoşnut olan Şeytan, dinî bir kimliğe bürünerek bu sözde Hristiyanların zihinlerini kendine yönlendiriyor; onları tuzağına bağlamak için kudretiyle, alametleriyle ve yalan mucizeleriyle çalışıyor. O, kimini bir yolla, kimini başka bir yolla aldatır. Farklı zihinleri etkilemek için farklı aldanışlar hazırlamıştır. Bazıları bir aldatmacaya dehşetle bakarken, bir başkasını kolayca kabullenir. Şeytan kimini Ruhçulukla aldatır. Ayrıca ışık meleği kılığında gelir ve yalancı reformlar aracılığıyla etkisini ülke çapına yayar. Kiliseler coşar ve Tanrı'nın onlar için harika işler yaptığını düşünür; oysa bu başka bir ruhun işidir. Bu heyecan sönecek ve dünyayı da kiliseyi de öncekinden daha kötü bir durumda bırakacaktır.

Tanrı'nın, yalnızca adı Adventist olanlar ve düşmüş kiliseler arasında dürüst çocukları olduğunu gördüm; belalar dökülmeden önce, bu kiliselerden din adamları ve halk çağrılacak ve

gerçeği sevinçle kabul edecekler. Şeytan bunu bilir; üçüncü meleğin yüksek sesli çağrısı verilmeden önce, gerçeği reddetmiş olanların Tanrı'nın onlarla olduğunu sanmaları için bu dini topluluklarda bir heyecan uyandırır. Dürüst olanları aldatmayı ve Tanrı'nın kiliselerde hâlâ etkin olduğunu düşünmelerini sağlamayı umar. Ama ışık parlayacak ve dürüst olanların hepsi düşmüş kiliseleri terk edecek ve artakalanla birlikte saf tutacaklar. Erken Yazılar, 258-261.